

IN MEMORIAM JAN BARKMAN

Op 14 september overleed op 68-jarige leeftijd onverwacht Jan Barkman. De wetenschappelijke belangstelling van Jan strekte zich uit over het hele plantenrijk. De cryptogamen, die bij veel plantensociologisch onderzoek een bijrol vervullen, hadden daarbij zijn bijzondere aandacht. Zijn proefschrift over de gemeenschappen van epifytische mossen en korstmossen in 1958 was daar een overtuigend bewijs van.

Na zijn aanstelling op het Biologisch Station Wijster in 1953 begon hij de plantengemeenschappen van Drenthe zo volledig mogelijk te onderzoeken. Meer en meer raakte hij onder de indruk van de soortenrijkdom van paddestoelen in allerlei vegetaties, en met name in de jeneverbesstruwelen. Vol enthousiasme schreef hij in *Coolia* (11, 1964; 19, 1976) over de paddestoelen in jeneverbesstruwelen.

Zijn oecologisch onderzoek aan paddestoelen leidde tot de ontwikkeling van nauwkeurige methodes voor de beschrijving van paddestoelgemeenschappen. Tijdens een Floradag is daarvan uitgebreid verslag uitgebracht (*Coolia* 19, 1976). Deze methode wordt niet alleen in Wijster toegepast, maar vindt ook navolging in andere landen (Polen, Zwitserland, Italië). Het onderzoek aan jeneverbesstruwelen werd uitgebreid tot een groot deel van noordwest, noord en centraal Europa. Helaas zijn de zeer vele waarnemingen uit het onderzoek nog grotendeels onbewerkt en dus ongepubliceerd gebleven.

Door nauwkeurig onderzoek in speciale proefvlakken werden ook verschillende nieuwe en kritische taxa gevonden. Enerzijds leidde dit tot beter begrip van de waarde van oecologische kenmerken voor de taxonomie, anderzijds leidde dit tot een kritische studie van de in ons land voorkomende soorten van *Galerina*. Deze publicatie (*Coolia* 14, 1969) is nog steeds een goede introductie tot de studie van *Galerina*'s.

Jan leefde voor de wetenschap en was daarnaast een geëngageerd natuurbeschermer. Zijn onderzoek naar het verdwijnen van korstmossen onder invloed van luchtverontreiniging kan als voorbeeld gelden voor iedereen die meent dat wetenschappelijk onderzoeker te zijn zowel een voorrecht als een maatschappelijke plicht is. Hij slaagde er met de hem kenmerkende vasthoudendheid in om de E8 bij Rijssen te laten omleggen ten behoeve van het behoud van een jeneverbesstruweel met bijzondere paddestoelen.

Jan was onder andere door zijn aanstekelijk enthousiasme een goed docent. Jan leefde erg intensief en zijn gedrag was dikwijls onbevangen-uitdagend: als je met hem op excursie ging, gebeurde er altijd wat. Wellicht mede door zijn levensstijl heeft zijn leven korter geduurd dan wij, zijn collega's, leerlingen en vrienden hadden gedacht. De Nederlandse Mycologische Vereniging zal hem met dankbaarheid gedenken voor zijn betekenis voor de mycologie, zowel door zijn publicaties als door zijn bijdragen aan het mycologisch onderzoek op het Biologisch Station.

Eef Arnolds, Thomas Kuyper, & Bernhard de Vries